

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 8/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 37/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 37/2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„I. A. Žaloba bola podaná dňa 06. 11. 2006. Súd sa síce usiloval ustanoviť advokáta na konanie pred súdom, ale advokáti dostali hnačku, predmetom žaloby sú podvodníci z Ústavného súdu! Pravdaže, okrem daňového podvodníka (j. h.).

I. B. Žalovaní odmietali dať povinnosť zaplatiť TROVY KONANIA sťažovateľovi spôsobom, ktorý je v rozpore s platným zákonom. Preto sťažovateľ žiada uhradiť spôsobenú škodu od nich samých. Okrem toho zasahovali do osobnostných práv sťažovateľa, keď podvádzali zákon verejne a proti sťažovateľovi!!!!

I. C. Sťažovateľ nemá peniaze na kópie a tak si ÚS SR musí vyžiadať súdny spis na účely oboznámenia sa so spisom.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci nálezom takto rozhodol:

„II. A. Okresný súd v Banskej Bystrici porušuje základné právo D. B. v konaní 15 C/37/2007 garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II. B. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Banskej Bystrici vo veci konať bez ďalších prieťahov.

II. C. Okresný súd v Banskej Bystrici je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 1.500 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. D. Okresný súd je povinný zaplatiť trovy konania advokátovi a sťažovateľovi v lehote 15 dní.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 37/2007. Podľa sťažovateľa (v konaní pred okresným súdom žalobca) sa okresný súd usiloval ustanoviť mu na zastupovanie v konaní advokáta, napriek tomu je konanie poznačené prietahmi.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 15 C 37/2007 zistil tento skutkový stav:

Konanie vo veci začalo pôvodne na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na základe žaloby sťažovateľa podanej 6. novembra 2006, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 1 C 23/2006. Krajský súd vec postúpil 21. novembra 2006 Okresnému súdu Košice I z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti, na ktorom bola vedená pod sp. zn. 15 C 189/2006. Okresný súd Košice I vyzval 10. januára 2007 ústavného sudcu JUDr. J. B., aby mu oznámil trvalé bydlisko. Na základe oznámenia trvalého bydliska Okresný súd Košice I oznámil svoj nesúhlas s postúpením veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Ndc 13/2007 z 8. februára 2007 rozhodol, že na prerokovanie veci je miestne príslušný Okresný súd Banská Bystrica. Vec bola na okresnom súde zaevidovaná 21. februára 2007 pod sp. zn. 15 C 37/2007. Okresný súd 6. marca 2007 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľ podaním z

19. marca 2007 opravil petit svojho návrhu a požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd uznesením č. k. 15 C 37/2007-105 zo 4. apríla 2007 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu a 7. mája 2007 ho vyzval na doplnenie podania. Sťažovateľ doplnil svoje podanie 14. mája 2007 a zároveň požiadal o ustanovenie advokáta. Okresný súd svojimi uzneseniami vydanými v období od 14. júna 2007 do 20. novembra 2007 postupne ustanovil sťažovateľovi štyroch advokátov. Uznesením č. k. 15 C 37/2007-121 zo 14. júna 2007 ustanovil okresný súd advokáta JUDr. J. B., ktorý sa proti uzneseniu o ustanovení za právneho zástupcu sťažovateľa odvolal. Okresný súd preto zrušil uznesenie o ustanovení JUDr. B. a uznesením č. k. 15 C 37/2007-126 zo 17. júla 2007 ustanovil za právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. A. A. Aj táto sa proti uzneseniu odvolala, na základe čoho okresný súd uznesením č. k. 15 C 37/2007-134 z 8. augusta 2007 zrušil uznesenie o ustanovení JUDr. A. a za právneho zástupcu sťažovateľa určil JUDr. R. U., ktorého 4. októbra 2007 vyzval na doplnenie návrhu. Pre nesúčinnosť sťažovateľa požiadal JUDr. U. o zrušenie ustanovenia za právneho zástupcu. Okresný súd žiadosti advokáta vyhovel a uznesením č. k. 15 C 37/2007-146 z 20. novembra ustanovil JUDr. M. R. na zastupovanie sťažovateľa. Následne sťažovateľ 9. februára 2008 požiadal o konanie bez advokáta. Žiadosť bola doručená advokátovi na vyjadrenie, ktorý so zrušením uznesenia o ustanovení za advokáta súhlasil. Okresný súd preto uznesením č. k. 15 C 37/2007-185 zrušil uznesenie o ustanovení JUDr. R. za právneho zástupcu a sťažovateľovi už nového advokáta neustanovil. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným 22. júla 2008. Okresný súd dožiadal 30. septembra 2008 Okresný súd Bratislava II, aby vypočul sťažovateľa. Výsluch sťažovateľa bol uskutočnený 23. januára 2009 a spis bol okresnému súdu vrátený 16. februára 2009. Okresný súd nariadil prvé pojednávanie na 21. apríl 2009, ktoré bolo pre neprítomnosť účastníkov konania odročené na neurčito. Na výzvu súdu sťažovateľ 26. mája 2009 doplnil podanie. Nové pojednávanie bolo nariadené na 20. august 2009 a pre opätovnú neprítomnosť účastníkov odročené na 8. október 2009. Na tomto pojednávaní okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 15 C 37/2007-253, ktorým návrh proti odporcovi v 1. rade zamietol, proti odporcom v 2. a 3. rade odmietol a odporcom nepriznal právo na náhradu trov konania. Sťažovateľ sa proti uvedenému rozsudku odvolal.

Vychádzajúc zo sťažnosti a spisu okresného súdu sp. zn. 15 C 37/2007 ústavný súd konštatuje, že po vyriešení a rozhodnutí najvyššieho súdu o miestnej príslušnosti je konanie na okresnom súde, ktorému bol spis doručený 21. februára 2007, plynulé a bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ bol na žiadosť súdom oslobodený od súdnych poplatkov a postupne mu boli pre konanie určené štyria advokáti. V priebehu konania sťažovateľ opakovane dopĺňal svoje podanie, nespolupracoval so súdom určeným advokátom a ospravedlnil sa zo všetkých uskutočnených pojednávaní. Okresný súd zabezpečil jeho vypočutie na dožiadanom súde. V čase rozhodovania ústavného súdu už bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom okresného súdu, ktorý nie je dosiaľ právoplatný.

Ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľ sa na okresnom súde nedomáhal odstránenia prietáhov v konaní a nepodal sťažnosť podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa považoval za zjavne neopodstatnenú, a z toho dôvodu ju odmietol.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, ďalšími návrhmi sťažovateľa (na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a trov konania) sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010